

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 13/15
Luksemburg, 3 lutego 2015 r.

Wyrok w sprawie C-172/13
Komisja / Zjednoczone Królestwo

Przepisy brytyjskie dopuszczające na określonych warunkach transgraniczną ulgę grupową, wprowadzone w następstwie wyroku w sprawie „Marks and Spencer”, są zgodne z prawem Unii

W Zjednoczonym Królestwie system grupowych ulg podatkowych pozwala spółkom będącym członkami grupy na przeprowadzanie między sobą rozliczeń zysków i strat. Jednakże system obowiązujący do 2006 r. nie zezwalał na uwzględnienie strat poniesionych przez spółki niebędące rezydentami. W 2006 r., w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Marks & Spencer¹, ustawa brytyjska została zmieniona w celu dopuszczenia, na określonych warunkach, transgranicznej ulgi grupowej. Przepisy te, obecnie zawarte w Corporation Tax Act 2010 (ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych z 2010 r. - „CTA 2010”) wymagają, aby spółka niebędąca rezydentem wyczerpała możliwości uwzględnienia strat w roku podatkowym, w którym powstały straty i we wcześniejszych latach podatkowych oraz wymagają, aby nie istniała żadna możliwość uwzględnienia strat w przyszłych latach podatkowych. Według CTA 2010 ustalenia, czy straty będą mogły zostać uwzględnione w przyszłych latach podatkowych, należy dokonać w odniesieniu do sytuacji takiej, jaka powstaje bezpośrednio po zakończeniu roku podatkowego, w którym zostały poniesione straty.

Komisja uważa, że uregulowania CTA 2010 mają ten skutek, iż niemal niemożliwym jest skorzystanie przez spółkę dominującą będącą rezydentem z transgranicznej ulgi grupowej, ponieważ w praktyce zezwalają one na uwzględnienie takich strat przez spółkę dominującą będącą rezydentem tylko w dwóch sytuacjach: po pierwsze, w sytuacji gdy przepisy państwa członkowskiego siedziby danej spółki zależnej nie przewidują żadnej możliwości przeniesienia strat, a po drugie, w sytuacji gdy ta spółka zależna zostaje postawiona w stan likwidacji przed końcem roku podatkowego, w którym została poniesiona strata. Z drugiej strony Komisja jest zdania, że straty poniesione przed dniem 1 kwietnia 2006 r. są wyłączone z transgranicznej ulgi grupowej, ponieważ przepisy dotyczące tej ulgi ustanowione przez CTA 2010 mają zastosowanie wyłącznie do strat poniesionych po dniu 1 kwietnia 2006 r., dacie wejścia w życie ustawy finansowej z 2006 r. Uznawszy zatem, że te uregulowania naruszają zasadę swobody przedsiębiorczości, Komisja wniosła do Trybunału skargę o stwierdzenie uchybienia.

Dzisiejszym wyrokiem **Trybunał oddalił skargę w całości.**

W odniesieniu do warunków ustanowionych przez CTA 2010, Trybunał stwierdził, że pierwsza sytuacja przywołana przez Komisję jest pozbawiona znaczenia. W sytuacji, gdy przepisy państwa członkowskiego siedziby danej spółki zależnej nie przewidują żadnej możliwości przeniesienia strat, państwo członkowskie siedziby spółki dominującej może odmówić przyznania transgranicznej ulgi grupowej, nie naruszając swobody przedsiębiorczości. W odniesieniu do drugiej sytuacji Trybunał stwierdził, że Komisja nie wykazała wiarygodności swojego twierdzenia, zgodnie z którym CTA 2010 wymaga postawienia w stan likwidacji spółki zależnej niebędącej rezydentem przed końcem roku podatkowego, w którym zostały poniesione straty, aby jej spółka dominująca będąca rezydentem mogła skorzystać z transgranicznej ulgi grupowej. CTA 2010

¹ Wyrok Trybunału z dnia 13 grudnia 2005 r. w sprawie [C-446/03](#), zob. także [komunikat prasowy nr 107/05](#).

w żaden sposób nie wymaga bowiem postawienia w stan likwidacji danej spółki zależnej przed końcem roku podatkowego, w którym zostały poniesione straty.

Trybunał przypomniał ponadto, że ostateczny charakter – w rozumieniu wyroku Marks & Spencer – strat poniesionych przez spółkę zależną niebędącą rezydentem można stwierdzić tylko wtedy, gdy nie osiąga ona już przychodów w państwie członkowskim siedziby. Jak długo bowiem ta spółka zależna nadal osiąga przychody – nawet nieznaczne – istnieje możliwość, że poniesione straty zostaną jeszcze zrekompensowane przyszłymi zyskami osiągniętymi w państwie członkowskim jej siedziby. Poprzez powołanie się na konkretny przykład spółki dominującej będącej rezydentem, która skorzystała z transgranicznej ulgi grupowej, Zjednoczone Królestwo potwierdziło, że ostateczny charakter strat poniesionych przez spółkę zależną niebędącą rezydentem może zostać wykazany, jeżeli bezpośrednio po zakończeniu roku podatkowego, w którym zostały poniesione straty, owa spółka zależna zaprzestała działalności gospodarczej i sprzedała lub pozbyła się wszystkich swoich aktywów przynoszących przychody.

Odnosnie do możliwości skorzystania przez spółkę z transgranicznej ulgi grupowej za okres sprzed dnia 1 kwietnia 2006 r., Trybunał stwierdził, że Komisja nie wykazała istnienia sytuacji, w których transgraniczna ulga grupowa nie została przyznana w odniesieniu do strat poniesionych przed tą datą.

UWAGA : Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku.

Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎(+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106